

Foranstaltning ikke maa støde paa nogenformhelt Vanskelighed, men at den hurtigst muligt maa blive sat i Værk.

Berg: Det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgtreds (Larsen) syntes at føle sig lidt ubehagelig berørt ved min Kritik, han skillede mig den Opgave, enten at vedtage Lovforslaget, saaledes som det var, eller ogsaa undlade min Kritik. Sa, hvis det ærede Medlem kunde faae det arrangeret saaledes, at jeg fik Lov til at affatte et Lovforslag, som kom til at gjælde for dette Forhold, tror jeg at kunne paatage mig at levere et noget bedre Arbejde end det, han har været med til at indstille her. Forøvrigt forekommer det mig, at naar jeg beskedent begynder med den Erklæring, at jeg veed, at de Herrer nu ere saa enige, at Resultatet er givet, og at jeg nu nødes til i Sagens Interesse at lade den ledsage af en Kritik, som ikke faar anden Betydning end som en Overveielse, som kan staa hen, hvis Nogen forøvrigt skalde have Interesse for Sagen, indtil vi om et Par Aar faae dette Spørgsmaal frem tilligemed andre, saa kunde det ærede Medlem gjerne unde mig den Fornøielse. — Jeg tror ikke, at den ærede Ordfører har Ret, naar han siger, at dette Spørgsmaal har givet Anledning til megen Strid. Det var en ligefrem Misforstaaelse af dette Spørgsmaal, hvis man troede det. Det ærede Medlem for Maribo Amt gjorde ganske rigtig opmærksom paa, at det første Aar, at den var for her i Thinget og gik til Udvalg, lod man den ligge i Udvalg, fordi Minister Jonnesbech ikke var enig med os. Den gav ikke Anledning til Strid. Det ærede Medlem og jeg talte meget venstabelig om denne Sag, og vi vare lige saa lidt enige den Gang som nu. Det andet Aar kom den nuværende Finantsminister dermed, og det gik ligesaa. Da Finantsministeren ikke var enig med os i vor Opfattelse, lode vi Sagen ligge hen, idet vi mente, at Sagen ikke havde videre Betydning. Vi mente, at indtil Lønningens Revision kunde Embedet godt bestyres saa længe ved Konstitution. I Fjor blev Sagen atter indbragt og gik uden Udvalg og uden videre Forhandling imellem Thingene, jeg mærkede ikke til nogen Strid om denne Sag. Den ærede Ordfører har altsaa ikke Ret, naar han siger, at dette Spørgsmaal har givet Anledning til Strid. Det andet Spørgsmaal derimod, som ikke staa i Forbindelse med dette, men som man vil sætte i Forbindelse dermed, har ganske vist i Fjor givet Anledning til Strid. Men hvem gjorde det til en Kapitalstrid? Det gjorde Regjeringen. Og hvem troede at maatte staa imod Regjeringen? De nuværende Forslagsstillere. Havde deres Ønske om, at denne Sag blev bragt ud af Verden, været lige saa stærkt den Gang som nu, og havde de været lige saa søielige mod Finantsministeren den Gang som nu, saa behøvede vi slet ikke at have det Mindste med denne Sag at gjøre.

Derfor ikke samtlige 11 Medlemmer af Finantsudvalget, hvoraf nu kun 2 ere tilbage paa den samme Side, havde villet havde dette Spørgsmaal overfor Finantsministeren i Fjor, men været lige saa høielige i Fjor som i Aar, saa havde der aldeles ingen Anledning til Strid været givet. Den ærede Ordfører siger, at dette Spørgsmaal ikke er Strid værd. For det Første maa det ærede Medlem huske paa, at dette Spørgsmaal som sagt, ikke har givet Anledning til Strid, og dernæst, at i det andet Spørgsmaal er Striden fremfaldt af Finantsministeren, men forfat efter Beslutning af Forslagsstillerne selv, og at de i alt Fald, for saa vidt der skal være Tale om Strid, ikke have Ret til at rette Bebreidelse til nogen anden Side, men i saa Tilfælde maa gribe i deres egen Varm. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgtreds (Wille) var saa venlig at aflevere nogle Behageligheder til mig i Anledning af min Interesse for dette Spørgsmaal. Jeg skal isøvrigt gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at det er et almindeligt Ønske, jeg har, at, naar jeg har faaet fat paa en Sag at skulle behandle, at faae dannet mig en Mening derom. En Mening om en Sag er mig noget værd; det er ikke Noget, man saaledes slænger fra sig uden videre og siger: jeg har nok den Overbevisning, men derfor kan jeg godt trække af den og i en anden, ligesom man sifter en Frakke. Jeg har virkelig Interesse for dette lille Spørgsmaal som for flere andre. Det vilde vist være at gaa det ærede Medlem for nær, naar han mente, at Nordjylland var min Domæne, thi det ærede Medlem har udfoldet Virksomhed i alt Fald i adskillige Egne af Nordjylland. (Wille: Hvor?) Kan det ærede Medlem ikke huske forleden Aar ved Monrads Valg i Helsingør? (Wille: Hvad da?) Var det ærede Medlem da ikke Nordjyllænder med Liv og Sjæl? (Wille: Hvad for Noget? Det er ikke sandt.) Det er meget npiagtigt. (Wille: Nei, det er fuldstændig urigtigt) Sa, jeg kan ikke føre noget videre Bevis her, men jeg skal dog sige, at det er den almindelige Opfattelse, at det væsentlig var det ærede Medlem, der fremfaldte det politiske Resultat den Gang.

Formanden (Krabbe): Det hører i alt Fald ikke hen herunder.

Berg: Nei, det er ganske rigtigt, men naar det ærede Medlem kalder det, jeg fremsætter, Brøl

Formanden (Krabbe): Det tvivler jeg paa er blevet sagt; men naar forøvrigt det ærede Medlem til Undskyldning for sin Digression anfører en Afbrydelse af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgtreds (Wille), saa tror jeg